

התכלת

התכלת והלבן מעכביין זה את זה, שם חסר אחד מהם אי אפשר לקיים מצות ציצית כלל, דברי רבינו. ווחבמים אומרים, אין מעכביין.

ומברורת הגמרא: **מאי טעמא דרבי שטובר מעכבים זה את זה?**

דכתיב "חכנף", ודרשיןן, שייהיו החוטים לבנים כמו מין כנף, לפי שרוב הטליתות שבמייהם היו עשוות מבד פשתן לבן. וכתיב נמי "פטיל תבלת", ועל שניהם אמר רחמנא "וראיתם אותו", לומר, עד דאי' תרוייהו, לבן ותכלת, בהרגדיל של ציצית.

מצות. והביא ר' י"פ ור' י"ש בסוף מס' ר'יה בדין הפסיק בין מצות שכחטו שתפלין זו שניות, ולמדו זו את ממשנתנו שאין מעכביין זה את זה. ולדעת הרמב"ם [ציצית א ה] שתכלת הלבן הן מצוה אחת, נמצא שהסיבות שאין מעכביין זה את זה בשני הדינים במשנה אין דומות זו לזו. וכבר העיר כן הרמב"ן בהשגות לה"מ [רש"יא].

והתוס' והרא"ש [הובאו לעיל] שהוכיחו מהדמיון במשנה בין שני הדינים, שבלבן בלבד דיבר שני חוטים, כתוב הגראי"ז שזו לשיטתם שני הדינים במשנה הסיבה בהם שווה, מפני שהם שתי מצות.

והחילוק בין ציצית שהיא מצוה אחת לתפלין של יד ושל ראש שניות ממשות, הרמב"ם בספר המצוות ובפ"א ה למד זאת מפסקוק, והרמב"ן [שם] ביאר משום שמצוות ציצית הוא במעשה לבישה אחד, ותפלין הם שני מעשים. ולהלובש [יא ד] הוסיף שבתפלין אי אפשר לקיים את שניהם כאחת, לכן הם שתי מצות.

7. השאגת אריה [סימן ל"א] חידש שתכלת לא

יכול להניח תפילה של ראש בלבד⁽⁶⁾. וכמו כן תפלה של ראש, אם היא חסירה, אינה מעכבת את מצות הניחת תפילין של ידה, יכול להניח על ידו בלבד⁽⁷⁾.

גמרא:

והוינו בה: **ליימא מותניתין**, שאמרה אין חוטי הלבן והתכלת מעכבים זה את זה, **דלא ברבי!**

דתנייא: **"וראיתם אותו"**, מלמד שחוטי

טו ב] שגם אם מבטל לגמרי את המצוה עובר על או דבל תגרע, ואם כן גם אם לא ניתן כל ציצית יעבור בבל תגרע, ולכן לפחות יקיים מצות אחת. ותרוץ זה מובן רק לדעת ר'י במודרדי [הובא לעיל] שאם יאסר להטיל ציצית יכול ללבוש הבגד בלי ציצית כלל, ולהרשב"א יעבור באופן זה בבל תגרע ולכן יקיים לפחות מצוה אחת. אבל אם יאסר ללבוש הבגד, בודאי לא יעבור על בבל תגרע אפילו לדעת הרשב"א. ולפי דברי המאיר לעולם ועמק יהושע הנ"ל שרבנן דרשו מפסוק שאין התכלת ולבן מעכביין זה את זה נמצא שנזרה הכתוב מגלה גם שאין לאו דבל תגרע. [ויש להעיר שקובשיא זו היא רק לדעת הרמב"ם [ציצית א ד] שתכלת ולבן הם מצוה אחת, אבל לדעת התוס' [לח ב] שלרבנן תכלת ולבן הם שתי מצות נפרדות, לא שיר בזה כלל "בל תגרע" מצוה אחרת].

6. הרמב"ם [תפלין ד ד] ביאר הטעם שאין מעכביין זה את זה "מפני שהן שתי מצות זו עצמה וזו לעצמה". ובט"ז [או"ח סוף סימן כ"ה] הביא תשובה מאחיו שבירך על מצות [תפלין] בחולם תחת הוו לשון ורים, שהם שתי